...Але паэзія не згасла,
Калі ёсць прага бачыць неба,
Дзе свеціць зорка непагасна –
Жыве ў паэзіі патрэба!

МАЯ АКАДЭМІЯ

Светлыя муры на горках цяністых
Полю аратых куюць.
Ведаў не гасне агонь прамяністы:
Класы за парты завуць.
Жыві, акадэмія, ведаў крыніца.
Дазволь, акадэмія, табой ганарыцца…
Белая Русь, хлебам ўволю частуйся,
Быць дабрабыту ў хаце.
З гэтаю мэтай працуй і мацуйся
Мая акадэмія-маці!

ЛІСТАПАД

Ападае ліства, адлятае,
лёс адзначыў кароткім жыццём.
Ды пагібель яе залатая
быццам жарт над самім небыццём.
Зноў вясною народзіцца цуда –
зелянюткі і кволы лісток.
Гэту радасць ніяк не забуду,
з чысцінёй як бярозавы сок.
І жыццё даўжынёю ў лета,
дзе хапае дажджоў і цяпла…
Так, зялёная песня прапета,
Дзяку Богу, шчаслівай была.

ПАЧАТАК ЛЕТА

Даўжэюць дні, святлеюць ночы,
у зелені спакой жыве,
перапаўняе ласкай вочы,
кладзецца ценем па траве!
Драбнеюць розныя турботы,
сціхаюць шум і мітусня.
Нарэшце зразумееш, хто ты
І кошт з напоем лета, дня.
Пакуль тут рай і асалода,
не думай зноў пра халады.
Кружэннем поўніцца прырода –
яшчэ мы вернемся сюды.

2020 г.

2017 г.

2013 г.

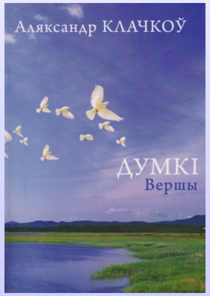

2012 г.

2009 г.

2008 г.

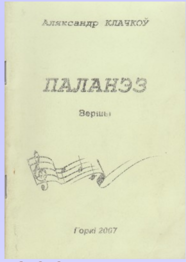

2007 г.

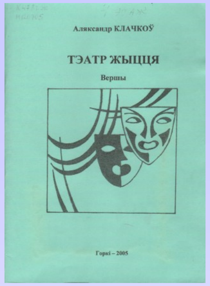

2005 г.

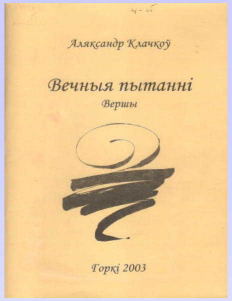

2003 г.

2002 г.

2001 г.

2000 г.

Сягаюць думкі да неба,
І нават далей – да зор.
Такая ў думках патрэба,
Такі для думак прастор.

ДАРОГА ЖЫЦЦЯ

Як перамена ў дарозе:
угору шлях, а потым уніз,
Час мусіў здацца ў паразе,
надоўга гэта – не капрыз.
Змяняцца дзеям непрыкметна,
і светлы дзень пачне шарэць.
Жыццё яшчэ і тым адметна,
што ўвечар свечцы тут гарэць.
І зразумееш сэнс змянення
ад небыцця ў небыццё,
сярод якіх тваё імгненне,
што называецца жыццё.

СПРАВЫ ДУШЫ

Калі нахлыне адзінота
(як адляцелі жураўлі),
успомні на хвіліну, што ты
невыпадковы на зямлі.

Табе даручана задача
Трымацца пасярод зімы,
і ў час, калі душа заплача,
яе ты справамі займі.

Жыві надзеяй на вяртанне
І ў час дабра і цеплыні:
там чэрвень, сонечнае ранне…
Магчымасць гэту не міні!

БУСЛЫ БЕЛАРУСІ

У розных краінах свая асалода,
І я ім пярэчыць зусім не бяруся,
Ёсць сімвал жывы ў любога народа
– Буслы нарадзіліся на Беларусі !...
Як бусел лятае – прыкмета такая,
Шчаслівым на роднай зямлі станаўлюся.
Хай кружыць ды з вока ніяк не знікае
– Я веру, буслы назаўжды ў Беларусі!

...Божа, магуты мілы,
абарані ўсіх людзей.
Кожнаму выкрай сілы,
не пакідай без надзей...

“...па сваім характары і светаўспрыманні Алесь Клачкоў – лірык. І лірык своеасаблівы. Ён умее паяднаць у сваім вершы рацыянальнае і эмацыянальнае. І робіць гэта натуральна… Сінтэз гэтых двух пачаткаў аўтару даецца лёгка: ён так мысліць. Менавіта мысліць, бо вершы Алеся Клачкова прымушаюць працаваць і думку, і пачуццё. Над яго вершамі хочацца думаць. Няхай жа гэты одум будзе светлым!...”

Алесь Пісьмянкоў, паэт

“...Паэт шукае. Слова за словам, радок за радком. Ён зусім не прэтэндуе на ісціну ў апошняй інстанцыі, а імкнецца разважаць над кожнай праявай жыцця па-свойму, а заадно падключае да развагі і чытача. Галоўнае для аўтара – каб яго чытач не быў раўнадушны да ўсяго, што адбываецца вакол нас, у свеце...”

Анатоль Зэкаў, паэт

Вера ў цуд ніколі не пакіне нас, бо ў нас ёсць паэты, і сярод іх – Алесь Клачкоў са сваім светам.

Віктар Шніп, паэт

“...Калі чытаю яго вершы, то па незразумелай, здавалася б, прычыне нярэдка плачу. А гэта таму, што пачынаю мяняцца! Мая душа ўспрымае яго вершы як вечны заклік да нечага чыстага, светлага, цудоўнага, што многія мы ўжо згубілі ў нашым жыцці, але што можна яшчэ знайсці сярод звону беларускіх палёў, сярод шэпту беларускіх лясоў, сярод мірнай працы беларускага народа і сярод непрымання беларусамі ўсяго фальшывага і наноснага...”

Андрэй Хамутоў,
доктар філасофскіх навук,
прафессар

“Шукаў
прызначэнне
Сусвету…”

“Дзе толькі мог –
ляцеў і клікаў,
і апошніх сіл
імкнуўся ўгару…”

Абласны фестываль паэзіі
«Буслы над Бесяддзю».
Касцюковічы, 2008 г.

На прэзентацыі кнігі “Колер і гук”. 2009 г.

“З верай у
перамогу жыцця
пойдзем, чаго ты
стаіш?”

“І вера ў цуд
не пакідае
нас…”

Дзень горада. Горкі, 2011 г.

Палячу ўслед за бусламі...

Памяці вучонага і паэта АЛЯКСАНДРА КЛАЧКОВА

(1952 – 2022)

Светлым воблакам душы
Разам з птушкай плывуць,
І паверыць зноў мушу:
Душы вечна жывуць.

Бібліятэка імя Д. Р. Новікава УА БДСГА
2022 г.